

UWAGI

Wnoszę o równe potraktowanie całej grupy osób z roczników 1949-1953 które z art.24.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o e.r z FUS nabyły prawo do emerytury powszechnej w obniżonym wieku z art. 46 na mocy ustawy obowiązującej do dnia 31 grudnia 2012 r. czyli przed dniem wejścia w życie art.25 ust.1b ustawy z FUS. Cała grupa tych osób nabyła takie same prawa określone ustawą z dniem nabycia prawa do emerytury i z tego tytułu była chroniona zarówno przez Art.2 Konstytucji o ochronie praw nabytych i zaufaniu do państwa prawa jak i Art.32 ust.1 Konstytucji równym traktowaniu przez władze publiczne oraz Art.3 Kodeksu Cywilnego który mówi, że prawo nie działa wstecz. Wszystkie te prawa w stosunku do grupy emerytów z roczników 49-53 zostały naruszone przez stosowanie art. 25 ust.1b a tym samym obniżaniu świadczeń osobom, które nabyły już prawo do świadczeń w powszechnym wieku emerytalnym a tym samym świadczeń obliczonych na mocy art.26.1 i art.25.1 ustawy obowiązującej z dniem nabycia tego prawa. Ustawodawca wprowadzając z dniem 1 stycznia 2013 r.wraz z art.25 ust.1b ustawę podwyższającą wiek emerytalny chciał uniemożliwić rocznikowi 53 realizację praw do świadczeń emerytalnych obliczonych na mocy ustawy z której to prawo nabyli. Wyrok TK z 6 marca 2019 r potwierdził, że stosowanie art. 25 ust.1b w stosunku do osób z rocznika 53, które nabyły już prawo do świadczeń obliczonych na mocy ustawy obowiązującej do dnia 31 grudnia 2012 r pomimo, że nie osiągnęły powszechnego wieku emerytalnego nie jest zgodne z Art. 2 Konstytucji RP. Nie ulega wątpliwości, że skoro stosowanie art.25 ust.1b dla osób z Roczniaka 53, które co prawda nabyły prawo do świadczeń po osiągnięciu wieku emerytalnego co najmniej 60 lat ale nie osiągnęły powszechnego wieku emerytalnego a tym samym nie spełniły warunku nabycia prawa do świadczeń emerytalnych przed 1 stycznia 2013 r NIE JEST ZGODNE z ART.2 Konstytucji co zostało potwierdzone wyrokiem TK, to tym bardziej nie jest zgodne z ART.2 Konstytucji dla osób z roczników 49-52 które nie tylko nabyły prawo do emerytury powszechnej, ale i spełniły warunki do wypłaty świadczeń z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego zgodnie z art.129.1 przed 1 stycznia 2013 r. Wprowadzenie od 1 stycznia 2013 r zmiany zasady kwalifikacji wniosku osoby składającej wnioski o wypłatę przysługujących świadczeń z art.129.1 dla osób z roczników 49-52, który nie był ograniczony żadnym terminem i mógł być złożony w dowolnym czasie na wniosek o „przyznanie emerytury” pod rządami nowej ustawy stworzył dla ZUS-u fałszywe okoliczności umożliwiające obejście ustawy i stosowanie art.25 ust.1b w celu obniżania świadczeń u osób, których ta ustawa w ogóle nie dotyczyła. Zgodnie z Art.129.1 wniosek o „przyznanie emerytury” miał jedynie znaczenie formalne w celu uruchomienia wypłaty przeliczonych świadczeń z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego od miesiąca, w którym został on zgłoszony. Taki zapis art.129.1 zabezpieczał ZUS przed domaganiem się wypłaty zaległych świadczeniach powstałych od dnia osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Fakt, że art.25 ust.1b nie dotyczy rocznik ow 49-52 potwierdził TK w postanowieniu z dnia 3 listopada 2015 r. Sygn.akt P 11/14 stwierdzając, że „art. 25 ust.1b nie obejmuje osób, które przed 1 stycznia 2013 r. korzystały z tzw. wczesniejszej emerytury i przed tym dniem nabyły prawo do emerytury w wieku powszechnym (spełniły warunki jej uzyskania) niezależnie czy odpowiedni wniosek złożyły czy nie. W całej ustawie emerytalnej obowiązującej do dnia 31 grudnia 2012 r. nie ma nawet wzmianki o tym, że „wysokość świadczeń jest obliczana na podstawie ustawy obowiązującej w dniu złożenia wniosku o wypłatę świadczeń”. Jest to bezprawny przepis stosowany przez ZUS w celu obejścia ustawy i stosowania art.25 ust.1b w celu obniżania świadczeń. Nigdzie w całej ustawie, która stanowi gwarancję dla osób nabywających prawo do emerytury powszechnej z Art.46 obliczonej według zasad określonych ustawą pod rządami której to prawo nabyłyśmy nie ma zapisu, że wysokość świadczeń będzie ustalana na mocy ustawy obowiązującej w dniu zgłoszenia wniosku o wypłatę przeliczonych świadczeń przysługujących od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego. Jest natomiast czytelny zapis sposobu obliczania wysokości świadczeń zgodnie z art.26.1 i 25.1. Ponieważ ustawa emerytalna którą nabyłyśmy obejmuje nie tylko warunki nabywania prawa do świadczeń pieniężnych z u.e.r. ale i zasady ustalania wysokości

świadczeń oraz zasady i tryb przyznawania oraz wypłaty świadczeń, to wszystkie osoby z roczników 49-53 które z art.24.1 nabyły w obniżonym wieku z Art.46 prawo do emerytury powszechnej po osiągnięciu wieku emerytalnego co najmniej 60 lat a tym samym prawa do świadczeń z art.100.1 jak i prawa do wypłaty świadczeń z Art.129.1 powinny mieć obliczoną wysokość świadczeń na mocy ustawy oraz zasadach obowiązujących w dniu nabycia tego prawa, czyli przed wejściem w życie art.25.ust.1b ustawy z FUS. Nowa ustawa, art.25 ust.1b weszła w życie z dniem 1 stycznia 2013 r i zgodnie z prawem powinna dotyczyć jedynie emerytur przyznanych z Art.46 po tej dacie, to jest po 31 grudnia 2012 r i nie powinna mieć wpływu na stan prawny osób które prawo do emerytury powszechnej już nabyły (roczniki 49-52) jak i tych którzy byli w toku nabywania tego prawa, czyli rocznik 53. Wprowadzając z dniem 1 stycznia 2013 r, art.25 ust.1b w życie zarówno ustawodawca jak i ZUS naruszyli prawa nabyte osób, które przed tym dniem nabyły już prawo do emerytury powszechnej i wypłaty świadczeń na zasadach obowiązujących przed datą wejścia nowej ustawy w życie. Wszystkie decyzje przyznające tzw. wcześniejszym emerytom z roczników 49-53 świadczenia emerytalne w powszechnym wieku emerytalnym z zastosowaniem art.25 ust.1b wydane zostały z naruszeniem prawa Art.2 Konstytucji oraz Art. 3 K.C. i obarczone są wadą spowodowaną przez organ rentowy. Z tego względu wszystkie wydane decyzje z zastosowaniem art.25 ust.1b bez wyjątków powinny podlegać ponownemu przeliczeniu zgodnie z Art. 416 K.C. „Osoba Prawna jest zobowiązana do naprawienia szkody wyrządzonej z winy jej organu” na równych zasadach zgodnie z Art.32 Konstytucji RP. Nie wyrażamy zgody na tworzenie jeszcze większych, niesprawiedliwych podziałów w grupie osób w równym stopniu uprawnionych do otrzymania świadczeń obliczonych według zasad obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2013 r. Ustawa na mocy której nabyliśmy prawo do świadczeń w wieku emerytalnym określa bardzo przejrzyste zasady zarówno nabywania jak i ustalania wysokości świadczeń oraz wypłaty świadczeń. Po 1 stycznia 2013 r zasady te zostały złamane, zostały wprowadzone niepisane bezprawne przepisy umożliwiające obejście ustawy i stosowanie art.25 ust.1b z mocą wsteczną, pozbawiając tym samym praw już nabytych. Oprócz bezprawnego obniżania świadczeń wiele osób straciło zdrowie, czas i pieniądze na dochodzenie swoich słusznych praw w sądach, gdzie również najczęściej przegrywali wobec niemożności wskazania dowodu niesprawiedliwej decyzji wydanej przez ZUS, gdyż trudno było wskazać coś, co tak naprawdę nie istniało. Jest to nigdzie nie pisane tzw prawo DATY ZŁOŻENIA WNIOSKU wprowadzone przez ZUS wraz z Art.25 ust.1b w celu pozbawiania praw nabytych osób, których ta ustawa nie dotyczyła, a tym samym ustalania na nowo w ramach nowej ustawy prawa do emerytury powszechnej jak i wysokości świadczeń z zastosowaniem art.25.ust.1b obowiązującej w Dacie Złożenia Wniosku. Najlepszym dowodem na bezprawne stosowanie kryterium daty złożenia wniosku uprawniającego do obniżania świadczeń z art.25 ust.1b jest wyrok TK dla rocznika 53 który ani słowem nie wspomina nawet o dacie złożenia wniosku i część osób z rocznika 53 ma już przeliczone emerytury bez stosowania art.25 ust.1b z datą złożenia wniosku po 6-marca 2019 r.(???) czyli około 5 lat od daty nabycia wieku emerytalnego. Paradoksalnie po wyroku TK emerytury powszechne bez stosowania art.25 ust.1b nabyły przede wszystkim te panie, które w ogóle wcześniej nie składały wniosków o emeryturę powszechną i w związku z tym nie zastosowano u nich wcześniej art.25 ust.1b , natomiast panie, które złożyły wnioski i przeszły na emeryturę powszechną z zastosowaniem art.25 ust.1b a tym samym zostały pokrzywdzone nadal nie mogą ponownie przeliczyć świadczeń ze względu na przedawnienie. Nadal trwają odwołania do sądów, wznawianie postępowania, bieganie po sądach... tworzą się dalsze podziały, przegrani, wygrani, szczęściarzy, pierwszaki, spóźnione, przedawnione itp. Świadczenia emerytalne powinny być ustalone według przepisów obowiązujących na mocy ustawy, w której się to prawo nabyło, a nie według zmanipulowanych, bezprawnych przepisów umożliwiających stosowanie najbardziej niekorzystnych wyliczeń wysokości świadczenia, a zasady przeliczenia powinny być równe i przejrzyste dla wszystkich osób z roczników 49-53, którym zastosowano art.25 ust.1b, co stanowi naruszenie prawa. Takie działanie jest sprzeczne z zasadami demokratycznego państwa prawa, po to są ustawy i przepisy żeby ich przestrzegać, a nie łamać. Wnosimy tym samym o objęcie „ustawą naprawczą” wszystkich bez wyjątku pokrzywdzonych osób zgodnie z Art.32 Konstytucji RP.

Z poważaniem U B.